

XXII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Ændring i Lov af 1ste Marts 1889 om Tillæg til og Forandring i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 31te Januar 1898.)

Den tidligere bestaaende Ret til under ethvert som helst Tag og til hvilket som helst Brug at opføre snævre Skorstene blev ved Loven af 1ste Marts 1889 om Tillæg til og Forandring i Brandpolitiloven for Landet indskrænket saaledes, at de kun maa arbringes under ildfast Tag eller Spaantag og „kun til Afledning af Røg fra Røkkenildsteder, Røffelovne og Raminer.“

Efterseer man den Begrundelse, som denne Lovbestemmelse ved Forflagets første Fremkomst har faaet, vil man nu finde, at Lovteksten paa det sidst anførte Punkt egentlig ikke har svaret ganske til Lovgiverens Hensigt. Det Lovforslag, som førte til Loven af 1ste Marts 1889, har været foreslagt og behandlet i Rigsdagens Samlinger 1880 - 81, 1887—88 og 1888—89. Paa dette Punkt er ingen Forandring foretaget i Forflaget; det oprindelige Lovforslag (Rigsdagstidende 1880—81 A. Sp. 4243) har Lovens ovenanførte Ord. Men i Bemærkningerne til Lovforslaget begrundes den foreslaaede Bestemmelse saaledes: „Det maa anses nødvendigt, at de [o: de snævre Skorstene] forbydes i Huse med Tag af Rør, Straa eller Blyng, ligesom det er fset i Hertugdømmerne Holsten og Slesvig, samt uden Hensyn til Tagbedækkningens Bestaafenhed overalt, hvor der benyttes stærk Ild paa de

paagældende Ildsteder, saasom ved Smedesker, Bagerovne, Fabrikker og enhver Dampkedel, der er underkastet det offentlige Tilsyn“ (samme Bind Sp. 4258). Det, man har haft for Øje, har altsaa været Ildsteder, der med Hensyn til Ildens Styrke vare væsentligt forskellige fra Røkkenildsteder, hvorimod det ikke synes at have været paatænkt, at Anbringelse af snævre Skorstene til Ildsteder, der ikke have væsentlig større Ildstyrke end et Røkkenildsted, skulde være forbudt, fordi Ildstederne ikke havde Indfyrring fra Røkkenet. Efter Loven, som dens Tekst var foreslaaet og kom til at lyde, blev dette imidlertid Følgen; en Vaskfedel, som blev anbragt andrstedes end i eller ved Røkkenet, kunde ikke lettelig kaldes et Røkkenildsted, og Loven forbød altsaa at opføre en snæver Skorsten til Afledning af Røg fra Ildstedet under en saadan Kedel. Da dette vakte Uvilje, og man i adskillige Tilfælde tilsidefattede Lovens Bestemmelse i saa Henseende, opstod der Retstrætter, og ved Overretsdom af 5te Marts 1894 (Ugeskrift for Retsvæsen 1894 Side 541) blev den Fortolkning fastslaaet, som Lovens Ord maatte føre til.

Dette er dog et mindre heldigt Resultat; thi det er ikke sikkert, at de Indfyrringer, der ske under Vaskfedler, i Virkeligheden kunne